

[Alfred Hansen]

optagelse på gymnasiet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke der er en vis sammenhæng mellem de prøver, der fandt sted sidste år, og de prøver, der er i år, og så den store tilgang til gymnasierne.

Jeg mener ikke, at man i hvert fald ud fra en pædagogisk begrundelse kan fastholde, at der skal undervises enten på grundkursus eller på udvidet kursus, men med samme prøve. Hvem er det, man vil gavne? Det kan ikke være eleverne på grundkursus, som muligvis ikke kan klare de stillede krav ved prøverne. Det kan heller ikke være eleverne på udvidet kursus, for hvem de fleste prøver vil være alt for lette. Man kan forklare det ud fra en ideologisk holdning, en ideologisk begrundelse, men efter min mening ikke ud fra en pædagogisk.

Jeg er glad for opklaringen fra hr. Chr. Christensen, og at den opklaring går på den samme fortolkning, som jeg har anlagt af forslaget, nemlig at man i dansk kun skal op til én prøve, for jeg ville ikke kunne støtte forslaget, hvis man i en klasse i dansk underviste samtlige elever og så stillede dem over for valget mellem to prøver. Men jeg er tilhænger af, at man, hvis man bliver undervist på grundkursusniveau, får en prøve, der svarer til det undervisningsniveau, som man har været undervist på, og tilsvarende gælder udvidet kursus.

Ministeren sagde: lad os nu lige vente og se, men ministeren erkendte jo i sit første indlæg, at der havde været nogle problemer, og at vi nu skulle se, hvordan det går efter 10. klasse. Jeg vil gerne spørge ministeren konkret: kunne man tænke sig den situation, at resultatet af og erfaringerne med de kommende prøver er af en sådan standard, at ministeren vil være villig til at overveje eventuelle ændringer af prøvernes udformning og prøvernes indhold?

Chr. Christensen (KrF):

Undervisningsministeren kunne ikke rigtig forstå baggrunden for vores forslag, da det jo ikke havde mulighed for at blive vedtaget. Jeg har jo prøvet at forklare, hvilken baggrund vi havde for forslaget. Men så gjorde undervisningsministeren også gældende, at det kunne være rart at vifte med en fane. Det er da altid rart for begge parter. Men hvis nu det kunne føre til, at man fra forskellig side,

også inden for forligspartierne, bliver klar over, at dette problem er vi altså nødt til at løse, så har det nu slet ikke været så ringe en fane at have hejst.

Hvorfor, blev der spurgt fra ministerens side, vil man ændre det, før vi har afprøvet det? Har ministeren slet ikke fulgt den debat, vi havde i foråret og sommeren igennem angående problematikken omkring prøverne? Det, lærerne ønsker, er ro nu. Jeg er ikke sikker på, at Danmarks Lærerforenings formands udtalelser på kongressen, som jeg citerede før, var baseret på ønsket om ro for enhver pris. Så ville han næppe have stillet krav om, at vi fik ændret folkeskoleloven på den måde.

Så er der noget, det er nødvendigt at få afklaret, også af hensyn til den historiske side af sagen. Nu er det jo klart, at der ved et ministerskifte kan opstå problemer. Jeg har personlig prøvet at forklare nogle problemer over for ministeren, som ministeren her har trukket frem.

Ministeren sagde bl. a., at der var enighed blandt forligspartierne om, at spørgsmålet om børnehaveklasse ikke kunne indgå i fagrækken, fordi det ikke var skolernes problem. Jeg vil gerne sige, at det, vi var enige om med hensyn til fagrækken, eller det, ministeren udtrykte som fagrækken, det er det forligsforslag, der handlede om historie, om idræt og om latin. Det var forligsresultatet. Da så den tidligere undervisningsminister, fru Ritt Bjerregaard, meddelte, at hun ville fremsætte forslag om pligt for kommunerne til at oprette børnehaveklasse samt skolepasningsordninger, og at ministeren ønskede det ind under forligsområdet, så sagde jeg: det må vi bede om ikke bliver tilfældet, for det, vi er enige om i forligspartierne, er med hensyn til historie, latin og idræt, men ikke med hensyn til børnehaveklasse. Derfor bad vi om at få skilt disse to forslag ad. Det lovede den tidligere minister, og det lovede den nuværende minister, og det er altså også sket.

Fru Ebba Strange udtalte, at det var et eklatant brud på skolelovsforliget, og spurgte, hvad meningen med forslaget er. Nu er det jo sagt mange gange, men ellers vil jeg sige, at det er for at rette en af de negative virkninger af vores fælles forslag. Er der nogen, der først og fremmest har pligt til at rette fejl og mangler i vedtagne love, så er det